

REPUBLIKA HRVATSKA
KARLOVAČKA ŽUPANIJA

GRAD OZALJ
GRADSKO VIJEĆE

KLASA:/17-01/.....
URBROJ: 2133/05-01-17-1
Ozalj, 2017. god.

I. N A C R T

Na temelju članka 9. st. 1. Zakona o naseljima ("Narodne novine" broj 54/88) i članka 33. Statuta Grada Ozlja ("Službeni glasnik" Grada Ozlja 7/13 – pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Ozlja na svojoj sjednici održanoj dana 2017. g. donijelo je

O D L U K U

o imenovanju rudina i ulica na području Grada Ozlja

Članak 1.

Ovom Odlukom određuju se imena rudina i ulica na području Grada Ozlja.

Članak 2.

Određuju se imena rudinama na području Grada Ozlja kako slijedi:

1. **Put patera Ivana Belostenca**, od ulice Kaptol do zavoja u naselju Gorščaki Ozaljski, koji će obuhvaćati dijelove kč.br. 2174 i kč.br. 2702 k.o. Ozalj,
2. **Put patera Janeza Strašeka**, od zavoja u naselju Gorščaki Ozaljski do spomen ploče Janezu Strašeku, koji će obuhvaćati kč.br. 1963 i kč.br. 2720 k.o. Ozalj.
3. **Put svetičkih pavlina**, put od križanja nerazvrstane ceste Lukšići Ozaljski i Podgraja, preko vodospreme u Lukšićima Ozaljskim i šume Škotovice, do raskršća s lokalnom cestom LC 34030 u Sveticama, koji će obuhvaćati dio kč.br. 2705, kč.br. 2721 k.o. Ozalj i kč.br. 1478, dio kč.br. 1477, kč.br. 1476 k.o. Slapno, kč.br. 1655 k.o. Oštri Vrh Ozaljski, kč.br. 1687 k.o. Svetice.

Članak 3.

Preimenuje se dio Trške ceste u Ozlju, počevši od Etno sela, kbr. 19, 19a i 25 te dio Kolodvorske ceste u Ozlju pod kbr. 27, 27A, 27B, 28, 29 i 29B te se određuje novo ime ulici na području Grada Ozlja kako slijedi:

Ulica akademika Milana Heraka, ulica koja će obuhvaćati dio Trške i dio Kolodvorske ceste kroz Gospodarsko-proizvodnu zonu Lug do budućeg željezničko cestovnog prijelaza, odnosno kč.br. 2715/1, kč.br. 819/2, kč.br. 922/2, kč.br. 2715/3, kč.br. 939, sve k.o. Ozalj.

Članak 4.

Sastavni dio ove Odluke je grafički prikaz rudina i ulice koji se neće objavljivati.

Članak 5.

Provedba ove Odluke povjerava se Državnoj geodetskoj upravi, Područnom uredu za katastar, Odjelu za katastar nekretnina Ozalj i Odsjeku za urbanizam i komunalne poslove, koji će izvršiti ažuriranje popisa imena ulica u Registru prostornih jedinica.

Članak 6.

Ova Odluka stupa na snagu u roku od osam dana od dana objave u "Službenom glasniku" Grada Ozlja.

PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA

Branko Zoretić, mag.oec.

DOSTAVITI:

1. Ured državne uprave
u Karlovačkoj županiji,
2. "Službeni glasnik" Grada Ozlja,
3. Državna geodetska uprava,
Područni ured za katastar Karlovac,
Odjel za katastar nekretnina Ozalj
4. Odsjek za urbanizam i komunalne poslove
5. Dokumentacija,
6. Pismohrana

OBRAZLOŽENJE

Pravni temelj za donošenje Odluke o imenovanju ulica na području Grada Ozlja je čl. 9. st. 1. Zakona o naseljima (NN 54/88) kojim je utvrđeno da ime naselja, ulica i trga određuje skupština općine (danas Gradsko vijeće) uz pribavljeno mišljenje mjesnih zajednica (danas mjesnih odbora) na čijem području se nalazi naselje, ulica, odnosno trg. Člankom 8. također je propisano da naselja, ulice i trgovi mogu imati imena po geografskim i drugim pojmovima te po imenima i datumima koji su vezani za povijesne događaje ili osobe koje su dale značajan doprinos društvenom, kulturnom i znanstvenom razvoju.

Prema čl. 97. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Ozlja poticaje za donošenje akata vijeća ili rješavanje određenog pitanja iz njegova djelokruga mogu dati građani i pravne osobe.

Dana 2. studenog 2016. zaprimljen je prijedlog p. Marka Glogovića, župnika u Sveticama za imenovanje Puta Janeza Strašeka, patera Ivana Belostenca i svetičkih pavlina.

Dana 15. rujna 2016. godine zaprimljen je prijedlog Ekološkog društva Žumberak za imenovanje ulice na području Grada Ozlja imenom akademika Milana Heraka, hrvatskog geologa i paleontologa svjetskog glasa, a rođenog u Brašljevicima kod Ozlja.

Budući da je prema uputi Državnog geodetske uprave, Sektora za katastarske programe i posebne registre, moguće imenovanje rudina temeljem čl. Pravilnika o načinu označavanja imena naselja, ulica i trgova te o obilježavanju zgrada brojevima (NN 4/1990) za puteve opisane u čl. 2. Nacrta Odluke koji su izvan građevinskog područja, u Nacrtu prijedloga navedeni su nazivi prema području koje rudine pokrivaju.

Pater Janez Strašek (1906.-1947.) bio je redovnik iz Misijske Družbe sv. Vinka Paulskoga, rodom iz Slovenije, tijekom Drugog svjetskog rata prognan iz svoje domovine u Srbiju, a zatim i na Svetice, gdje je vršio službu župnika. Ostao je zapamćen kao izuzetno dobar svećenik, koji je ljubio naš narod i brinuo o duhovno i materijalno za svoje župljane, izmučene ratnim okolnostima. Godine 1947., dok se vraćao iz Ozlja, na samu Cvjetnicu, u šumi nedaleko svetičkoga samostana, mučki je ubijen iz zasjede, iz mržnje komunista prema Crkvi. U tijeku je nastojanje da ga se proglasi Slugom Božjim, što je prvi stupanj svetosti u Katoličkoj Crkvi. Osobito se zalagao za poštivanje sakramenta braka, te su upravo te propovijedi o svetosti braka i obitelji bile povod njegova smaknuća. Živo sjećanje na njega, godišnji susreti "Strašekova" na Sveticama, blizina Slovenije, skori crkveni postupak koji će još više proslaviti njegovo ime i žrtvu, razlozi su za imenovanje puta u Sveticama njegovim imenom.

Pater Ivan Belostenec (1593.–1675.), prvi prior samostana u Sveticama, pisac tronarječnoga enciklopedijskog rječnika „Gazofilacij“, hrvatski kajkavski pjesnik, pučki pisac i propovjednik, jezikoslovac i leksikograf, redovnik. Godine 1616. stupio je u pavlinski red. Filozofiju je studirao u Beču, bogoslovlje u Rimu. Bio je prior pavlinskih samostana u Lepoglavi, Sveticama kod Ozlja i Svetoj Jeleni kod Čakovca, vizitator u Istri, provincijal pavlinske provincije. Putujući hrvatskim područjem sakupljao je i proučavao jezično blago. U Sveticama je vršio i razne druge službe, bio angažiran u duhovnom vodstvu plemstva iz Staroga grada Ozlja, osobito važan za barokno pismeno stvaralaštvo. U Sveticama je započeo pisanje prve hrvatske notne pjesmarice ("Pavlinska pjesmarica") te prvog hrvatskog enciklopedijskog rječnika, slavnog i vrlo poznatog i proučavanog "Gazophylatiuma". Najvjerojatnije je i pokopan u Sveticama, u crkvi. Napisao je i neka druga djela, važna za našu povijest i pismenu baštinu. Neizostavno je ime u hrvatskoj leksikografiji i najpoznatije ime iz pavlinskoga reda uopće u Hrvatskoj. Pisao je pjesme i propovijedi. Glavno mu je djelo dvojezični dvosveščani enciklopedijski rječnik Gazofilacij ili riznica latinsko-hrvatskih(ilirskih) riječi (Gazophylacium, seu Latino-Illyricorum onomatium aerarium). Drugi svezak rječnika ima naslov Gazofilacij hrvatsko-latinski (Gazophylacium illyrico-latinum). Osim po bogatstvu riječi (oko 40.000 riječi na 2.000 stranica teksta) Gazofilacij je važan i po tronarjećnoj (kajkavsko-čakavsko-štokavskoj) jezičnoj koncepciji karakterističnoj za pripadnike ozaljskoga književno-jezičnoga kruga.

Svetički pavlini: naziv je za katoličku samostansku zajednicu koja je od 1526-1786. vrlo aktivno sudjelovala u hrvatskom katoličkom životu na ovim našim područjima. Pavlini su naslijedili glagoljaše, bježeći pred Turcima iz Karlovca. Iz svetičkoga su samostana sa širokim utjecajem na okolna mjesta podučavali pismenosti, upravljanju zemlje, umjetnosti, angažirani su bili i u obranu kraja od turskih provala. U mnogim su okolnim crkvama i kapelama ostavili svoj trag u freskoslikarstvu i skulpturama. U Sveticama su školovali naraštaje, bili su istinski "narodni red" kako svjedoče mnogi povjesničari. Svojim utjecajem u Hrvatskom saboru te pri austrijskom dvoru, kao autohtoni hrvatski red, sve do kraja 18. stoljeća, imali su veliku i važnu ulogu u mnogim društvenim zbivanjima. Bili su osobni duhovnici plemstva u Starom gradu Ozlju. Njegovali su vinogradarstvo i voćnjake, brinuli za medicinske pogodnosti puka, jer su u Hrvatskoj prvi otvarali apoteke. Josip II. Austrijski prognao ih je iz Svetica upravo zbog svojeg izraženo hrvatskog načina razmišljanja i djelovanja.

Akademik Milan Herak (1917.-2015.) - istaknuti hrvatski geolog, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i professor emeritus Sveučilišta u Zagrebu.

Rodio se 5. ožujka 1917. u Brašljevići na Žumberku. Osnovnu školu pohađao je u Kaštu, a Klasičnu gimnaziju u Zagrebu. Diplomirao je prirodne znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1941., gdje je 1943. doktorirao geologiju. Od 1942. do 1943. stručno se usavršavao na Sveučilištu u Beču, a zatim je do 1952. radio u Geološko-paleontološkom muzeju u Zagrebu. Od 1952. do 1958. radio je kao docent na Tehničkom fakultetu (danas Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu), a od 1958. do umirovljenja 1982. kao profesor na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu (PMF). Od 1958. do 1974. bio je predstojnik Geološko-paleontološkog zavoda, a od 1964. do 1966. i dekan PMF-a. Od 1963. bio je dopisni, a od 1973. redoviti član Akademije kojoj je od 1975. do 1978. bio potpredsjednik. Od 1986. do 1989. bio je tajnik Razreda za prirodne znanosti.

Akademik Milan Herak od 1977. je bio dopisni član Austrijske akademije znanosti, a od 1991. i Slovenske akademije znanosti i umjetnosti. Professor emeritus Sveučilišta u Zagrebu postao je 2001. Kao geolog, akademik Herak bio je jedan od najboljih svjetskih poznavatelja fenomena krša i svojim je radom bitno pridonio rješavanju hidroenergetskih problema u kršu Hrvatske. Kao ekspert FAO-a i UNESCO-a sudjelovao je u istraživanju hidrogeologije karbonatnih stijena na području Sredozemlja, Kariba (Jamaika) i u Iranu. Objavio je 226 znanstvenih i stručnih radova i knjiga u području paleontologije, regionalne geologije i geotektonike, geologije i hidrogeologije krša i bio autor prvih cjelovitih udžbenika na hrvatskom jeziku koji se i danas koriste u nastavi geologije, paleontologije i paleobotanike. Knjigom Karst (1972., suurednik Victor Timothy Stringfield) predstavio je nove znanstvene spoznaje o kršu Hrvatske.

Akademik Herak predavao je više kolegija iz područja geologije i paleontologije na fakultetima Sveučilišta u Zagrebu, Sarajevu i Beogradu. Na PMF-u je uveo nove kolegije Paleobotanika, Geologija krša i Regionalna geologija s geotektonikom, a na Tehničkom fakultetu kolegije Inženjerska geologija s hidrogeologijom. Na PMF-u je 1960. osnovao poslijediplomski studij iz geologije.

Za svoj rad primio je brojna priznanja, među njima i Red Danice hrvatske s likom Antuna Radića 1997. i Red Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića 2012.